

[Knud Thomsen.]

tugt og indbyrdes kontrol. Men det skyldes vel også det forhold, at man så at sige hidtil har haft et lukket dansk familieliv uden fremmed indslag af nogen betydning, så at både den danske befolkning og vore turister med tryghed har kunnet købe, hvad der er blevet frembudt til salg i butikkerne.

Det, jeg nu er bange for, er, at vort gode renommé inden for dette område, hvoraf vel den største del er sølvvareproduktionen, skal blive ødelagt, og grunden til, at jeg frygter det, er, at jeg forudser betydelig friere handel med disse varer, når markedsplanerne på en eller anden måde, det være sig gennem EFTA eller gennem et større område, faktisk gør vareomsætningen helt fri. Vareomsætningen bliver så også fuldstændig fri for udenlandske varers adgang til det danske marked og også til danske butikker. Når Danmark imidlertid faktisk har oparbejdet og frembyder en overordentlig god salgskanal for varer af ægte metaller, frembyder dette en fristelse for udenlandsk industri til at opsøge denne salgskanal, og herigennem er det, jeg frygter, at forholdene kan blive forstyrret. Et udenlandsk måske noget oversmært firma kan faktisk under fri vareomsætningsforhold f. eks. leje en københavnsk butik på et velegnet sted og sælge sine varer som ægte guld og ægte sølv, blot man undgår stempplerne, der som sagt er frivillige.

Dette kan misbruges, og her er det, at lovforslaget nu sætter ind med den bestemmelse, at hvis man vil markedsføre varer under navnene guld, sølv o. s. v., skal man angive lødighed, samtidig med at man skal overholde visse minimumspromillier og stemple varerne med både holdighedsstempel og registreret navnestempel. Jeg mener ikke, at en sådan ordning fremtidig kan undværes, selv om den måske kan undværes i dag. Jeg kan heller ikke se, at sagen har nogen umiddelbar hast, men vi må forudse, at der bliver brug for en ordning, og så må vi hellere gennemføre den, så længe forholdene i landet er gode, fremfor at vente til der er sket uheld af en eller anden slags.

Det må endelig bemærkes, at den stempplingsordning, der foreslås ved lovforslaget,

rent faktisk er blevet praktiseret gennem de senere år på frivillig basis ved aftale mellem Guldsmedefagets Fællesråd og handelsministeriet og på basis af visitation.

Endelig er det oplyst for os, at samtlige lande inden for EFTA har en eller anden form for stemppling af arbejder af ædle metaller, og at det ved fremtidige aftaler muligvis endog kan genere dansk eksport, hvis vi ikke har en officiel form for kontrol inden for dette område ud over tretårnsordningen, der jo stadig væk er frivillig.

Når og hvis en sådan generel ordning gennemføres, vil det næsten være uundgåeligt, at der dukker varegrupper op, som rammes af ordningen, men hvor ordningens gennemførelse vil være praktisk taget umulig og vel i mange tilfælde også unødigt.

Lovforslagets oprindelige § 7 nævner visse undtagelser fra stempplingspligten, og efter at disse undtagelser nu gennem udvalgsarbejdet er blevet udvidet — hvilket er tiltrådt af den højtærede handelsminister — til også at omfatte ure og fyldepenne, pencils etc., vil der hermed være taget hensyn til de indvendinger, der fra forskellig side i denne henseende er rettet imod lovforslaget. Skulle andre områder af betydning dukke op, tør det vel forventes, at den højtærede handelsminister vil følge den linje, der her er angivet, således at loven gennem eventuelle fremtidige ændringer tilpasses bedst muligt i retning af at beskytte det, man ønsker beskyttet, og ophæve fremkommende urimelige virkninger.

Mit parti har altså en principielt velvillig holdning over for det foreliggende lovforslag. Det er jo imidlertid for det første givet, at der har været nogen splid inden for faget, og for det andet vil det fremgå af det, jeg har sagt her, at min begrundelse for den principielle velvilje fra mit partis side for så vidt er baseret på ganske andre ræsonnementer end dem, den højtærede handelsminister har fremsat, og som hovedsagelig var underskuddet på statsguardejns embedet. Jeg vil derfor sætte pris på, om vi fra den højtærede handelsminister måtte høre en kommentar til det, jeg har sagt, og det ville muligvis være heldigt at se én gang til på lovforslaget i udvalget.